



Buletinul de știri NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1143

09.02.2025 (136)

Educația unui geniu al răului

de Gerhard Lauck

Partea 9

Capitolul patru

"Expert"

De-a lungul anilor am devenit o *autoritate recunoscută* în domeniul meu de expertiză. Guvernele, organizațiile semi-guvernamentale și întreprinderile private m-au căutat. În mai multe rânduri, m-au dus în Europa pe cheltuiala lor. Acest lucru însemna, de obicei, că mă doreau fie ca martor, fie pentru un interviu.

În afară de cheltuieli, am fost bucuros să le ajut *pro bona*.

Entitățile *comerciale*, pe de altă parte, m-au plătit uneori cu bani frumoși pentru serviciile mele! Îmi donam onorariul unei organizații non-profit.

Nu a fost neobișnuit ca un guvern străin să recunoască importanța muncii mele atât în publicațiile oficiale, cât și în documentele interne.

Arhivele mele personale conțin mai multe scrisori semnate de oficiali guvernamentali de nivel înalt, inclusiv de omologii a trei *membri ai cabinetului prezidențial american*, de *Biroul Oval* și de *directorii FBI și CIA!*

Odată am fost informat că am fost "principalul subiect de conversație" într-o întâlnire între oficiali guvernamentali europeni și directorul FBI Freeh, când acesta a aterizat în Germania. Aparent, acesta a fost total surprins. Nu auzise niciodată de

mine. Acest lucru nu a fost surprinzător, deoarece cea mai mare parte a activității mele a fost în Europa.

Experiența mea interconectată în mai multe domenii și în mai multe țări, combinată cu mintea mea analitică, mi-a permis adesea să văd lucruri pe care alți oameni, chiar și *experți în aceleași domenii*, nu reușeau să le vadă!

Un expert uimit mi-a spus: *Când mi-ai spus prima dată, nu te-am crezut. Dar ai avut dreptate! De unde ai știut???*

Nu am fost surprins de aceste cuvinte. Le mai auzisem de multe ori în trecut.

În orice caz, munca mea de "expert" mi-a oferit multe amintiri plăcute.

Altă dată, un agent pensionat al poliției politice (*Verfassungsschutz*), care a depus mărturie într-un tribunal german, a vorbit despre munca mea cu atât de mult respect, încât am fost emoționat. Venind din partea unui adversar, acest lucru a însemnat evident mai mult decât dacă ar fi venit din partea unui fan. Această recunoaștere a fost menționată chiar și în presă.

O tentativă de asasinat

Munca mea era uneori periculoasă!

Odată, un colet bombă a ajuns în camera mea. Îl țineam deja în mâini. Atunci am simțit că ceva era ciudat și am sunat la poliție. Un expert în bombe a raportat că, dacă ar fi explodat, m-ar fi ucis cu siguranță!

Acesta nu a fost singurul atac cu bombă pe care l-am suferit, dar a fost cel care a fost cel mai aproape de a-mi curma viața.

Cu toate acestea, îmi place să privesc o tentativă de asasinat ca pe un compliment dintre cele mai sincere.

Mărturia mea într-un proces de terorism

Mărturia mea la un *proces de terorism* a fost memorabilă. Iată povestea călătoriei mele din 1979 la Bückeburg.

Când avionul meu a ajuns pe un aeroport internațional, am fost luat cu asalt de o mulțime de reporteri. Fusesem instruit în prealabil *să nu spun nimic presei*. Am strâns din dinți și nu am rostit niciun cuvânt. Nici măcar obișnuitul meu "No Comment!".

Presă a continuat să mă hărțuiască în sala de așteptare. Mi-am spus că voi scăpa de ei în curând, când mă voi îmbarca în zborul de legătură.

Dar m-am înșelat! Jumătate de duzină dintre ei s-au urcat în avion cu mine!

Când avionul a aterizat pe următorul aeroport, a început să ruleze pe pistă. Dar apoi s-a oprit înainte de a ajunge la poartă. Toată lumea, inclusiv eu, s-a întrebat ce s-a întâmplat. Apoi mi-am dat seama: Are asta ceva de-a face cu *mine*?

Am auzit ușa deschizându-se. O stewardesă a venit și mi-a spus să o urmez. Am fost trimisă pe rampă într-un vehicul care mă aștepta. Acest vehicul m-a condus într-o zonă restricționată.

La sosirea mea, am fost abordat de trei bărbați îmbrăcați în haine de stradă. Aceștia s-au identificat ca fiind polițiști.

Unul m-a informat: *Luăm măsuri de securitate sporite, deoarece există îngrijorare în legătură cu o posibilă tentativă de asasinat împotriva dumneavoastră!*

Apoi, toți patru am condus până la un elicopter militar care ne aștepta și am decolat. Zburând deasupra orașului, am putut distinge câteva femei care făceau plajă pe un acoperiș. Din păcate, nu am putut vedea dacă erau topless, pentru că eram prea sus. Măcar am avut parte de o plimbare gratuită cu elicopterul.

Am aterizat pe un drum de țară, în mijlocul pustietății. Patru mașini ne așteptau. Una era pentru noi patru, iar celelalte trei erau de securitate suplimentară. Apoi am condus până la un hotel plăcut aflat în afara drumului. Acești trei polițiști au rămas cu mine 24 de ore din 24, 7 zile din 7.

Cina, vinul și conversația noastră au fost foarte plăcute. Un polițist a spus o glumă care părea puțin ciudată, având în vedere profesia sa.

Există patru lucruri pe care un bun german trebuie să le facă în viața sa: Să scrie o carte, să construiască o casă, să aibă un copil și să fie arestat cel puțin o dată.

În dimineața următoare, am mers cu mașina la o închisoare de maximă securitate. Din motive de securitate, aici avea loc procesul unui grup de teroriști. Urma să depun mărturie la acel proces.

Evenimentele din sala de judecată au fost memorabile, da, chiar dramatice.

Acesta a fost prezentat ca fiind *cel mai mare proces terorist neonazist din istoria Germaniei postbelice*.

Tuturor prietenilor mei le-a plăcut grafica. Echipa adversă le ura. În loc să considere că e vorba de diferențe de gusturi, au insistat să facă mare caz de asta. Doamne, ce oameni!

Un turn de televiziune căzuse din greșală în timpul difuzării unui program deosebit de respingător. Reportajul nostru de știri despre acest eveniment a inclus o reprezentare foarte stilizată a acestei calamități realizată de un artist. Aceasta a fost publicată cu puțin timp *înainte de a primi invitația de a participa la acest concurs*.

Diferența dintre cuvintele "sau" și "prin" a fost absolut crucială în acest caz. Și anume, *Libertate sau Revoluție!* spre deosebire de *Libertate prin Revoluție!*

"Procurorul" a fost atât de supărat încât a amenințat că îmi va ignora imunitatea și că mă va aresta chiar în sala de judecată. Părea serios.

De data aceasta, am fost doar o *vedetă invitată* cu un *rol secundar scurt, dar important*. Cu alte cuvinte, am fost un "martor al apărării", nu un "acuzat". Cu toate acestea, regimul a trebuit să-mi acorde în mod oficial imunitate temporară împotriva arestării înainte de a accepta să particip la această emisiune specială.

Mai întâi, "avocatul apărării" a ținut un discurs în care a explicat de ce NU ar trebui să mi se încalce imunitatea.

Apoi, "acuzatul" principal, Michael Kühnen, și-a ținut discursul în același sens.

Acest celebru disident și tovarăș apropiat al meu a fost judecat împreună cu alte câteva persoane. Instanța a recunoscut că NU a participat la "crimele" lor. Cu toate acestea, a fost totuși condamnat la patru ani de închisoare! De ce? El a fost considerat "instigatorul intelectual", deoarece împărtășea convingerile lor ideologice. Acest lucru a fost suficient pentru a-l face responsabil din punct de vedere penal.

În timp ce ei făceau acest lucru, eu îmi pregăteam mental propriul discurs, neapărat foarte scurt. Și anume ceea ce aș fi strigat cu sfidare imediat după ce s-ar fi ordonat arestarea mea.

Dar apoi "procurorul" a dat înapoi.

Trebuie să-l felicit pentru capacitatea de actorie! Ne-a făcut să ne simțim bine pentru o vreme.

În orice caz, restul zilei a fost anticlimatic.

După înfățișarea mea în fața instanței, trei prieteni au fost lăsați să mă viziteze în camera mea de hotel.

Bineînțeles, am presupus că în cameră erau microfoane. Am comunicat scriind pe bilețele de hârtie și apoi arzându-le în scrumieră. În timp ce se întâmpla acest lucru, am vorbit de rău poliția politică într-un mod îngrozitor. Nimic personal. Doar de dragul microfoanelor. (Când au plecat, poliția părea nedumerită și dezamăgită!).

Unul dintre vizitatorii mei a fost "Ersatz-Mutti" sau "mama mea înlocuitoare", Ursula. Ea și soțul ei, Kurt, au jucat un rol important în organizația naționalistă de ajutorare a prizonierilor. Al treilea vizitator a fost un tânăr activist francez care îl ajutase pe Kühnen în timpul exilului său în Franța. (Câțiva ani mai târziu, acest francez a fost atacat și mutilat îngrozitor).

La întoarcere, m-am oprit în Chicago, unde am avut o întâlnire fatidică.

Mass-media

Am învățat repede că reputația de incompetență și părtinire a presei era bine

meritată.

La început, am încercat întotdeauna să ofer o prezentare rezonabilă și exactă a opiniilor mele. Dar acest lucru a fost întotdeauna ignorat.

În cele din urmă, am decis să adaug întotdeauna cel puțin un citat ciudat și sângeros. Asemănător scenei de sex simbolice dintr-un film care nu este despre sex, dar pe care Hollywood insistă oricum să o facă.

Un interviu a fost atât de distorsionat încât nu l-aș fi recunoscut ca fiind al meu, dacă nu aș fi fost menționat pe nume.

Un coleg mi-a povestit că un reporter l-a sunat după publicarea propriului interviu pentru a-și cere scuze: *Nu am scris așa! Editorul l-a rescris complet!*

Un alt reporter, ai cărui părinți erau prieteni ai familiei mele, a refuzat o misiune: *Nu voi scrie ceea ce vor ei să scriu... și nu vor tipări ceea ce aș scrie eu!*

O cunoștință, care s-a ocupat de presă într-un domeniu total necontroversat, m-a asigurat că și acolo presa a făcut multe greșeli.

Un reporter chiar a urmărit-o pe mama mea în vârstă! L-am sunat pe șeful său acasă: *Dacă adresa familiei mele este publicată în ziarul tău, îți voi întoarce favoarea. Voi publica adresele reporterului și ale șefului său și ale șefului șefului său!*

Articolul care a rezultat a fost unul dintre cele mai vicioase pe care le-am văzut vreodată. Dar NU includea adrese de familie.

Bineînțeles, mass-media s-a referit întotdeauna la surse evident extrem de ostile și părtinitoare ca fiind "de încredere". Dar acest lucru a avut și un avantaj. La unul dintre procesele mele, ani mai târziu, un oficial guvernamental german a făcut referire la aceeași sursă ca fiind de încredere. Nu e de mirare că serviciile lor de informații erau departe de adevăr! Presupunerea noastră inamic era un canal valoros, deși ignorant, pentru informații false. Dumnezeu să-i binecuvânteze!

Imaginați-vă următorul scenariu. Vă decideți să urmați un curs de istorie evreiască. Profesorul intră în clasă. Acesta poartă o banderolă nazistă. Vă instruiește să cumpărați *Mein Kampf* ca manual principal. Credeți că acest curs va fi imparțial?

Sincer, cea mai mare parte a "literaturii" despre cel de-al Treilea Reich nu este mai puțin părtinitoare! Indiferent de opiniile dumneavoastră, meritați să cunoașteți faptele! Dacă nu găsiți o carte "obiectivă", citiți cărți *deschis* subiective din AM-BELE părți.

În orice caz, presa ostilă a prezentat în general victima vizată fie ca pe un nebun ridicol, fie ca pe o amenințare teribilă. Aceasta din urmă oferea o poveste mai importantă pentru reporter. De asemenea, era preferabilă pentru noi. În plus, publicațiile oficiale ale guvernului german au avut amabilitatea de a verifica semnificația noastră.

Mai târziu, "kitul nostru media" a inclus copii fizice ale tuturor celor zece ziare tabloide și o broșură. Intitulată "*An Introduction to the NSDAP/AO: The Fight Goes One!*", această broșură includea numeroase citate din presa mainstream, cronologia NSDAP/AO și diverse articole. Uneori am adăugat și o casetă video. Chiar și cel mai leneș reporter putea extrage suficiente informații pentru a-și scrie propriul articol amuzant. (Am avut și o ediție în limba germană).

Încă de la începutul și mijlocul anilor 1970, am început să avem acoperire mediatică. Această acoperire timpurie a inclus un articol pe prima pagină în ziarul local din Lincoln și un articol de fond în suplimentul de duminică al *Omaha World-Herald*. Prietenul meu George, un vechi activist Rockwell, a participat la acesta din urmă.

Când FBI-ul l-a întrebat pe George dacă mă cunoaște, el a spus că nu, dar că ar vrea să mă cunoască! FBI-ul a avut amabilitatea de a ne pune în contact. Am devenit prieteni. Mi-a făcut cunoștință cu multe contacte valoroase!

Multe dintre călătoriile mele în străinătate au fost finanțate de guverne, de mass-media afiliate la guverne și de mass-media private. Uneori, mi-au înmânat pur și simplu un teanc de bancnote de 100 de dolari. Era un fel de wrestling profesionist. Ostilitatea era doar o parte a actului.

Nu vreau să sugerez că au fost de acord cu opiniile mele. Dimpotrivă! Dar, hei, afacerile sunt afaceri. Mass-media este o prostituată. Vrea o poveste bună. O poveste bună înseamnă profit. L-ar vinde pe Iisus pentru treizeci de arginți... și apoi ar semna un contract de carte și film cu Iuda.

Aproape mai patetici au fost jurnaliștii care erau evident sinceri în aversiunea și dorința lor de a ne face rău. Au fost păcăliți la fel de ușor, dar fără profit pentru ei și fără să ne facă rău. Dimpotrivă: Ostilitatea lor evident sinceră i-a făcut mai credibili ca sursă de informații false.

Câteva interviuri au fost deosebit de amuzante.

Interviul meu din 1979 de la *CBS Sixty Minutes* cu Ran Rather

Prima sa întrebare a fost următoarea: *Ați fost numit un naș bogat care aprovizionează rezistența neonazistă din Germania cu materiale de propagandă, bani și arme. Este adevărat acest lucru?*

Expresia feței sale era serioasă. A trebuit să mă străduiesc să mă abțin să nu râd. (Nu-mi amintesc dacă această întrebare a fost sau nu folosită în emisiune).

Când acest interviu a fost difuzat în ianuarie 1979, a inclus un prim-plan al cutiei poștale 6414 din Lincoln Nebraska. Rezultatul a fost că am primit zilnic saci de poștă în fiecare zi, timp de câteva săptămâni. Peste 90% din această corespondență

era formată din simple cereri de informații. Restul a fost împărțit în mod egal între scrisori de admiratori și scrisori de ură... Când acest interviu a fost difuzat din nou în iulie 1979, am primit chiar mai multe scrisori decât prima dată.

Interviul meu din 1992 cu Chris Wallace de la *ABC Primetime*

Un segment al interviului a decurs astfel:

Wallace: *Dacă Hitler a fost un om atât de mare, de ce a pierdut războiul?*

Lauck: *În primul rând, a fost depășit numeric cu mult. În al doilea rând, a fost trădat. În al treilea rând, a fost prea uman.*

Wallace: *Hitler a fost prea uman?*

Lauck: *Da.*

Wallace: *Lasă-mă să înțeleg, spui că Hitler a fost Prea UMAN?*

Lauck: *Da, Adolf Hitler a fost cel mai mare om care a trăit vreodată. Dar a fost prea uman. Nu vom mai face această greșeală din nou.*

Centrul Simon Wiesenthal a citat ulterior ultima parte. Aceasta a fost tipărită pe exteriorul unui plic poștal de strângere de fonduri.

Wahrheit macht frei! (Adevărul face liber!)

Acest film documentar suedez m-a prezentat în mod special. A fost aproape ca o reclamă plătită. Muzica amenințătoare folosită în coloana sonoră a fost hilară. Amintea de un film de gangsteri de categorie B sau chiar de un film de groază. Ulterior, a fost difuzat într-o duzină de țări.

La sfârșitul cărții sunt multe alte citate din presa scrisă.

* * * * *

Aceleași guverne care au fost uimite de *conceptul de libertate de exprimare* au încercat totuși să îl folosească în propriul avantaj. Nu în est, desigur, ci mai degrabă în vest. Împotriva noastră!

Probabil că au sperat să facă presiuni asupra guvernelor occidentale pentru a "lua măsuri drastice" împotriva noastră. Dacă aceasta a fost intenția lor, atunci au eșuat lamentabil.

De fapt, s-au împușcat singuri în picior!

Poveștile pe care le transmiteau presei au avut adesea ca rezultat o publicitate substanțială. Această publicitate gratuită valora aur. Nu conta dacă mass-media era un *complice voluntar* sau un *pion inconștient*. Am mai multe albume pline cu tăieturi de știri.

Unul dintre preferatele mele este interviul meu din ediția britanică a revistei *Reader's Digest*, intitulat: *Geniul malefic al neonaziștilor din Germania!* Am fost foarte amuzat. Dar m-am simțit și flatat.

În mod ciudat, o altă revistă, *Der Spiegel*, l-a citat pe primarul orașului meu, care m-a descris ca fiind un "cetățean model".

Care versiune este corectă: geniu malefic sau cetățean model?



NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

